

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplace Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază,

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploști

Maghiarisarea prin școale.

(m.) Unii politicieni iper-șoviniști, cum e pentru exemplu Beksich, în statistică, ce o fac asupra locuitorilor Ungariei, adaugă la Maghiari numărul băieților nemaghiari, cari încă n'au ajuns etatea de 6 ani. Beksich motivează acest procedeu cu împrejurarea, că băieții mici cercetând »kisdodvurile« și școalele, trebuie să învețe ungurește și să se maghiarizeze. Astfel Beksich și soții sei cred, că sînt îndreptățiți a considera pe toți băieții de Maghiari.

De aci se vede, câtă importanță atribue școalelor statisticianii șoviniști, întru răspîndirea maghiarisărei. Dar' nu numai șoviniștii teoretici, ci și bărbății practici de stat, dela cărmă, au aceleași păreri și nu numai acuma, ci începînd dela nașterea șovinismului, de când s'a pronunțat mai întău frasa: »Ungaria nu a fost, ci va fi«, întotdeauna școalele au fost considerate ca unul din cele mai puternice și eficace mijloace de maghiarisare.

De aci a urmat nisuița arzătoare a guvernelor maghiare de-a deschide școale de-ale statului printre naționalități, cari să fie tot atâtea centre de maghiarisare. Înființarea acestor școale a început cu mare zel îndată după 1867, s'a continuat până azi și sigur că se va continua și în viitor.

De aci a urmat introducerea obligătoare a limbii maghiare în toate școalele populare nemaghiare și înființarea obligativă de »kisdodvuri«, în cari copii luați din familie, dela mame, au să fie învățați de mici ungurește, ca în chipul acesta să-și uite limba părințească și să se facă Maghiari.

Toți ministrii de culte ai Ungariei și-au dat silința a desvolta și a înmulți școalele de stat și a viri tot mai mult limba maghiară în școalele nemaghiare. Nu știm, că inspectorii de școale au ordin secret sau nu, dar' e fapt, că ei cu toții, în o uniformitate suspectă, se îngrijesc aproape numai de progresul limbii maghiare în școalele naționalităților și puțin le pasă de progresul în celelalte obiecte de învățămînt.

În privința maghiarisărei prin școale ministrul de culte actual Wlassics, nu se lasă întrecut de antecesorii sei, și este un zelos și aprig propovăduitor al maghiarisărei. Unde numai se poate, întemeiază școale de stat, ear' isprava cea mai nouă a lui este, că voește să ridice locale proprii pentru școalele statului. Spre acest scop a prezentat de curînd dîteii un proiect de lege, în sensul căruia cere autorizarea a putea împrumuta 4 milioane fl. pentru zidiri de școale, din cari un milion să se folosească anul acesta, ear' celelalte succesiv în anii următori.

Ministrul Wlassics voește și prin aceasta a întări tot mai mult stabilitatea școalelor de stat prin comune, ear' de altă parte, după-cum serie un ziar din Budapesta, voește »să apere vaza și autoritatea statului maghiar față de școalele naționalităților și cele confesionale«.

Din toate aceste se vede, că guvernele Ungariei sistematic urmăresc întemeierea și întărirea școalelor de stat, prin ce se dau direct sau indirect lovituri școalelor noastre și ni-se ia din mână un puternic mijloc de apărare al limbii și naționalității noastre. Căci unde se încuibă școala de stat, acolo școala română mereu e șicanată, ca se poată fi închisă și earăși unde din nepăsarea și ticăloșia fruntașilor și oficialilor noastre confesionale, se cere de o seamă de oameni școală de stat, guvernul se grăbește a satisface cererei »patriotice«.

Eată un punct asupra căruia atragem atenția tuturor fruntașilor noștri dela țeară, a preoților, a protopopilor și în fine a consistoarelor. Nu zi-

cem, că aceste supreme oficii ale noastre n'ar fi lucrat în privința aceasta, din contră recunoaștem, că s'au năisut a desvolta învățămîntul nostru popular, dînd ajutoare, indemnînd și stăruind pentru înființarea școalelor. Dar' ceea-ce cerem dela ele este o lucrare mai intensivă pe terenul învățămîntului, căci împrejurările sînt intețitoare. Statul lucră din răspuțeri pentru școalele lui, noi încă trebuie din răspuțeri să le apărăm pe ale noastre și să le desvoltăm.

Știm, că consistoarele au date exacte despre starea școalelor, au deci cunoștință cari școale stau slab și din ce cauză și aici trebuie să întrevie cât mai în grabă și cu toată energia pentru sanarea rului, făcînd responsabili de urmări pe protopopii și preoții respectivi. Și tot așa trebuie ținute în evidență școalele corăspunzătoare, ca ele să stee la nivelul modern și să nu decadă. Noi nu voim să ne folosim de școalele noastre ca de mijloace agresive, ci ca de mijloace de apărare și conservare, și de aceea trebuie din toate puterile să lucrăm pentru ele, mai sistematic și mai mult ca în trecut.

În privința aceasta, va fi folositoare și statistică, ce credem că o va face în curînd »Asociațiunea« despre starea școalelor. Este știut, că adunarea din Beiuș a însărcinat comitetul central al »Asociațiunei« să adune date despre starea tuturor școalelor noastre, ca să știm cum stăm și unde trebuie mai grabnic ajutor. Lucrarea aceasta a »Asociațiunei« va deștepta și mai mult interesul pentru școale și va împintena pe mulți la lucru.

Timp nu e de pierdut: toate oficiile noastre bisericăști și școlare, însoțirile de cultură, în frunte cu »Asociațiunea« și toți fruntașii noștri de pretutîndenea trebuie să-și dea mîna și să pună umăr la umăr pentru apărarea și susținerea școalelor, unul din paladiile cele mai puternice ale naționalității noastre.

Sibiu, 24 Octomvrie n.

Muravieff în Viena. Conte Muravieff a fost primit foarte bine în Viena. El a conferat Sămbătă o răă cu Goluchowski, ear' după prânz la două a fost primit de Maiestatea Sa în audiență, care a durat 5 pătrare de răă. În cercurile diplomatice se afirmă, că visita lui Muravieff e de curtenire. El a fost de două-ori în Berlin și năci-odată în Viena.

E de crezut însă, că mai multe chestii importante l-au înduplecat pe Muravieff a merge la Viena, chestii, cari au fost discutate, atât cu Goluchowski, cât și cu Maiestatea Sa. Aceste chestii sînt: conferența de pace și conferența pentru anarhiști, chestia Creței, care a intrat în o fasă nouă și situația statelor balcanice.

Congresul național bisericăcesc, chemat să aleagă pe noul Metropolit al Românilor gr-or. din Transilvania și Ungaria, este satorit de consistorul metropolitan, ținut Sămbătă sub presiidiul episcopului Meșianu, pe zilele de 29—31 Decemvrie n.

În legătură cu acest fapt ziarele maghiare pun în circulație diferite combinațiuni, între cari și absurditatea ca Goldiș, apostatul vicar dela Oradea-mare, să fie Metropolit. Caracteristic pentru guvern e, că comitelesuprem Thalmann, încă în decursul boalei Metropolitului, a cerut din însărcinarea ministrului-președinte Bánffy lista deputaților congresuali.

Dovadă, că din partea guvernului deja de pe acum se încep preparati-vele pentru a ocupa spiritele în favorul candidatului seu.

Prigonirea contra tinerimei noastre universitare.

Cel mai nou „complot“.

Cluj, 23 Oct. 1898.

De ce e vorba? De un nou complot, de o mișlească tradare a patriei maghiare. Da, tinerimea universitară valahă începe să înjure nația maghiară și instituțiunile maghiare; a intrat în corăspundență cu cluburile secrete din străinătate, mai virtos cu cel dela Paris și Brușella, pentru a plănuși și a lucra un Memorand, care să fie adresat parlamentelor din străinătate. Eată o muncă tainică de sobol, acțiune sistematică cu scopul de a submina bunul nume și creditul nației cavalerăști; cu scopul de a da la moment binevenit lovitura de moarte eghemoniei maghiare și integrității statului millenar.

De ce surideți ironic? Nu credeți? Dar' despre acestea am dovezi negru pe alb — este presa maghiară!... Și surisul vostru nu încetează? Credeți, că presa maghiară mințește? Nu, de o mie de ori nu! Ea ilustrează acțiunea infamă a tinerimei cu casuri de senzație și demne de toată credința. Da, o mișcare febrilă se observă, mai virtos la Orade și Cluj. Tinerii valahi, cari se adapă la cultura maghiară, drept recunoștință, știți ce fac? Ei vorbesc românește fără genare, noaptea, ba și ziua la ameezi, în cafenele, pe strade, ba și în salele universității!! Ce cutezanță, ce infamie! Dar' toate acestea nu sînt de ajuns, ei merg mai departe în cutezanța lor. Ei aranjează și câte o seară de cunoștință. Dar' cum? — *isolați*, strict *isolați*. Nu invită la aceea nici parlamentul maghiar, nici gendarmeria, nici măcar pe colegii »cavaleri«.

Ear' țința »trădătorilor« la aceste conveniri este până la sange revoltătoare. Ei se presentă în haine moderne, aproape toți festiv, în negru și cu cravate albe. Sînt invitați și bătrânii, evident pentru-că fiind mîntea și inima la un loc, cu atât mai ușor se poată săvîrși atentatul. Deodată alarma sună. Este sunetul păharelor atinse. De spaima »sălbaticilor« chelnerii se ivesc, serviciul începe. Și ce credeți, se servește numai tocană românească cu mămăligă și mai românească? Nu! Sosesc pe rînd fripturi alese: vițel, puui, gască și alte; abia ici-colo câte o tocană, și aceea fără mămăligă, auzi fără mămăligă. Apă ca 'n palmă; numai bere și vin. Și ce vin? Vin »risling« și roșu (bika-vér!)

De ce chiar »bika-vér? Evident, ca să capete sange și să devină puternici. Unde-s gendarmii? Dar' încă ceva. Un junaș mai sălbatic a cerut un »székelygulyás«. Privirile tuturor erau aținute la această mîncare. Se vedea, că se așteaptă un act solemn. Gulyás-ul începe a fi consumat, însoțită fiind această scenă de risetele și observațiile batjocoritoare ale conmesenilor. Infamie! Se știe, că »székely-gulyás« e mîncare săcuiască; Săcuiul nu-i altceva decăt Maghiar, ergo hohotele sînt insultătoare la adresa națiunei maghiare; ear' consumarea »gulyás-ului« e o provocare directă, e întocmai ca-și-când ar' fi mîncat un Maghiar! Asta e prea mult, o insultă atât de provocatoare, o agitație atât de fățîșe nu se mai poate răbda! Unde-s procurorii?

Să alege și președinte. Știți cine? Un director al unei bănci românești, deci un daco-român! Și acest daco-român în vorbirea sa și-a desvoltat principiile sale federaliste și daco-române. Da, a vorbit cum s'ar putea juca teatru și cum s'ar putea întemeia societate de diletanți. Acest om vrea teatru român, deci e aderent al cultului românești și inimic al celei maghiare. Fiind inimicul cultului e inimic și al instituțiilor ma-

giare și al eghemoniei maghiare, deci și al statului, ergo: Podoabă vorbind despre diletanți vrea federalisarea Ungariei, ear' ajuns odată acest scop numai un pas e până la realizarea unei Daco-Români, ergo: dl director vrea o Daco-Românie!

Eată unde am ajuns sub eghemonia maghiară. O cină comună și ridicarea cătorva toaste provoacă furia presei maghiare, provoacă atențiunea ministrului-președinte și a celui de culte asupra tinerimei române, ear' autoritățile universitare s'au pus în mișcare, pornesc cercetare disciplinară, ear' procurorii sînt în pregătire să arunce în temniță cățiva trădători.

Urzitorul acestor »comploturi« și »revoluții« — în variate ediții — este guvernul maghiar. Se vede, că astfel de vesti sînt în interesul vieții sale zdruncinate. De astă-dată a fost rafinat Bánffy—Jeszenszky, căci au dat alarma în »Egyetértés«. Dar' se știe prietenia și alianța ocultă a lui Kossuth cu guvernul, care pe drept s'ar putea numi »kossuthist-liberal«.

Scopul guvernului prin înscenarea »comploturilor« este înverdat:

Antău: Ca prin astfel de informațiuni să seducă coroana și astfel să-și poată justifica politica de opresiune față de noi.

A doua: Ca să facă presiune asupra opoziției maghiare, crezînd a o putea aduce astfel la tăcere și la abstarea dela obstrucție.

A treia: Ca provocînd prin astfel de alarme acțiunea procurorilor, a autorităților universitare, eventual și a gendarmilor să terorizeze pe Valahi, ca aceștia să nu cuteze nici a răsufli.

Opoziția maghiară nu vede cursa guvernului și așa de regulă cade în ea. Dar' acompaniază alarma și din motivul, că șovinismul ei este prea orb, nu mai puțin intoleranța și ura față de tot ce nu e maghiar.

Reese clar din toate acestea, că nu pe baze solide și naturale e edificat statul »național« de azi, căci altcum nu ar putea periclită existența lui cele două cini comune și 2—3 toaste.

Care este deci datorința noastră și a celorlalte naționalități? — Este: a zidi edificiul comun din nou, din fundament, ca să fie puternic și mîndru, ca astfel să nu mai poată fi expus la dărîmare cum îl atinge cel mai lin vînt.

Până atunci »revoluții« guvernului rămân: un fapt pe cât de ridicol, pe atât de criminal. **Ludovic C.**

Mișcarea dela Orade.

Sibiu, 24 Octomvrie.

Agitația pornită de guvern prin organul seu secret »Egyetértés« produce tot mai multe valuri. Actul de »tradare« a tinerimei române este primit de toată opinia publică maghiară ca un fapt săvîrșit, care nu se mai poate nega...

La sgomotul infernal pornit de sus, din »Sionul« maghiar, a răspuns earăși Oradea-mare, patrioticul »Gross-wardein«.

Rectorul Academiei a dispus luarea în cercetare a unui tîner român, dl **Lucian Bolcaș**.

Într'aceea patriotică tinerime a cavalerescului popor nu s'a sfiit a lua rolul de denunțiant și detectiv față de colegii sei români. Tinerii »maghiari«, în frunte cu un *Român renegat*, Papp János, și un anumit Schweiger, au ținut adunare, în care și-au exprimat »disprețul lor« față cu studenții români, și au anunțat poliția, că îi vor face servicii de »spitzli« chiar fără plată.

Sămbătă după ameezi tînerul ales ca victimă pentru altarul șovinismului, a fost pus înaintea unui consiliu de in-chisitori, ca să răspundă despre trada-

rea ce a săvîrșit. Nu știm pozitiv cum a decurs închisiția.

Nu ne îndoim însă un moment, că tînerul prigonit a răspuns cum se cuvine prigonitorilor îngâmfați.

Ceea-ce știm pozitiv este, că tinerimea așa numită maghiară a ținut să-și arete de nou arama și nivoul cultural... Când dl *Bolcaș* a eșit dela academie, unde a fost vexat cu întrebări în decurs de un *ciac și jumătate*, el a fost primit de »colegii« sei maghiari cu huidulei și cu — ouă clocite...

Și după-ce nobilii fii ai lui Árpád-(leben) și-au mîngit mîinile cu această marfă aleasă — pe care mai cu profit ar fi vîndut-o în piață — s'au pus să cînte imnul maghiar: »*Hazádnak rendületlenül!*«...

Eată un tablou al ridicolului, la care se deosește patriotismul în Ungaria!

Provocăm presa ungurească să răspundă: aproabă aceste procedeeuri scărboase?

Provocăm tinerimea universitară maghiară să se declare dacă se identifică cu procedura colegilor sei din Oradea-mare?

Nu ne îndoim că tinerimea noastră universitară se va declara și ea, într'o formă ori alta, asupra celor-ce se întîmplă cu frații sei din partea unor așa numiți »colegi«.

În cele următoare dăm detaliurile acestei chestiuni.

Cavaleasca tinerime.

Despre adunarea tinerimei maghiare din Orade găsim în *Nagypáradí Napló* următorul raport:

Ascultătorii de drepturi unguri au fost convocați la adunare de către Pap János, jurist de anul al III-lea. Adunarea, frecventată în număr foarte frumos de către ascultătorii unguri, a fost prezidiată de Pap János, ear' protocolul l-a luat Schweiger Endre.

Pap János, deschizînd ședința, comunică pe scurt starea lucrului. A spus, că tinerimea maghiară a fost todeauna tolerantă față de Români, dar' acum s'au întîmplat lucruri, cari nu pot fi trecute cu vederea. Când a vorbit despre conducătorul tinerilor români, mulți au exclamat:

— Cine-i acela? Să-l știm.

— **Lucian Bolcaș** — a fost răspunsul.

Atunci a erupt viforul revoltei.

— **Abzug! Jos cu el!**

Președintele propune, ca să-și exprime scandalisarea, față de cei-ce urzesc uneltiri nepatriotice.

Propunerea s'a modificat astfel, ca adunarea să dea expresiune disprețului. Au vorbit la proiect: Puskás L. Béla, Thury László, Sal Ferencz, Kükel Károly, Medvigy István, Hegyesi Pál și Olasz Béla.

Cel din urmă a propus să se atragă atențiunea superiorității, ca uneltirile să fie pedepsite pe cale disciplinară. Thury László a propus, că elementele nepatriotice să fie exchise dela ajutoare. Propunerile s'au primit unanim.

La sfîrșitul adunării **Lucian Bolcaș** a fost huiduit cu multă gălăgie.

Decisul tinerimei.

Decisul luat în adunare e următorul:

»Adunarea tinerimei premîfînd, că tinerimei academice române cu sentimente patriotice, ca todeauna așa și acum îi datorește recunoștință desăvîrșită, enunță ca conclud, că exprimă dispreț protocolar cetățenilor academici români cu sentimente nepatriotice, întrerupe cu ei ori-ce coatingere, combat ori-ce nisuiță antimaghiară de acest soi și face totul pentru împedecarea lor.

Decide, ca va înainta petiție la directorul academiei de drepturi, în care va cere ca în contra tinerimei române nepatriotice, îndeosebi în contra conducătorului ei Lucian Bocea să se facă cele mai severe demersuri disciplinare, și să se îngrijească, ca astfel de tineri nevrednici să nu se mai bucure de nici un stipendiu, sau ajutor. În sfârșit adunarea tinerimei decide ca o comisiune de trei, a cărei membri au fost aleși Thury László, Puskás L. Béla și Pap János, să procure catalogul tinerilor români, cari au participat la seara de cunoștință și să-l alăture la petițiune.

Adunarea tinerimei congrese prezidentului, ca decizul prezent să-l publice în toate foile din loc și în cele din capitală, și să-l comunice tuturor școalelor mai înalte din patrie.

Oradea-mare, 20 Oct. a. c.

Schweiger Endre,

Pap János,

notar.

president.

Un negat.

În fruntea acestei nedemne campanii vedem figurând numele lui Pap János. De remarcat e, că acest tiner e un negat român. Este jurist și colaborator la ziarul Nagyvárad. A studiat în O-mare, ca elev al seminarului condus de faimosul canonic Lauran. Nu știm dacă nu are și acum stipendiu dintr-o fundațiune românească.

La adunarea generală din Beiuș a »Asociațiunii« a asistat ca corespondent al foii Nagyvárad, care a provăzut toate zările ungurești. Dela el provenia și scornitura, trecută atunci în toate zările, că dl. George Pop de Băsești ar fi toastat pentru »frații Maghiari«. Se pare că el a înscenat toată comedia de acum, numai spre a-și fabrica material de senzație pentru presa mercantă, și a-și mări astfel onorarul. Dela un negat nici Ungurii nu pot aștepta decât astfel de servicii.

Ouă clocite și imnul maghiar.

Despre demonstrația puțin glorioasă, ce nobila tinerime patriotică din Grosswardein a făcut Sâmbătă d. a. contra Românilor, ni-se scriu următoarele:

Oradea-mare, 22 Oct. n.

Din nou ne-am convins, că suntem în țeara ungurească!

Sunt abia 5 ani, de când nația noastră mult maltratată a fost pârtașă de insulte și epitete scoase din staulul necurației, pe când pe stradele acestei »mici Palestine« răsunau blăstămurile, înjurăturile, — cari numai din gurile păcătoase pot eși — și acum epitetele de »vad, piszkos, moeskos, boeskoros oldhok« eארăși au infectat aerul. Presemnele vandalismului din nou se vedesc. »Le a bűdös oldhokkal, nyomorult mőczök, menjetek Oláhországba!« — glăsuiau bieții Maghiari percuinați și dădeau după noi Români cu petri, cu ouă clocite...

E vorbă de juriști unguri și de șegărții neculți!

Început-au gurile scârboase să ne insulte și să ne boteze de »hazafiatlanok, hazaárulok«, — ei Ungurii, presa maghiară. Și pentru-ce? Pentru-că am cutezat să ne afirmăm în mod solemn de Români!...

Pecat de moarte între vâile și munții Carpaților!!!

Dar' fie! Ei ne-au provocat. Lupta s'a început. Isolarea între Români și Maghiari e mai perfectă. De vorbă nu mai stăm cu ei! Nici nu merită!

Nu ne-a surprins purtarea lor. Am fost pregătiți la așa ceva.

Sâmbătă cătră trei ore s'au adunat mulțime mare de »patrioți« la porțile Academiei. Era terminul cercetărilor disciplinare contra mult iubului nostru coleg Lucian Bocea. Și când l'am petrecut până la ușa, lacrimi de bucurie ne-au umplut ochii... Reîntorcându-ne firește am fost hidați cu niște epitete ornate, de cari numai în codul manierelor ungurești se pot afla. Sub toată durată cercetării numai înjurături și batjocuri se puteau auzi din gurile nespălate ale colegilor (?) jidano-maghiari — și șegărților neculți, — firește la adresa națiunii române. Nici că le-am băgat în seamă.

Dar' vîzînd, că mai toți indivizii suspecti se adună înaintea palatului drepturilor, am făcut dispozițiile necesare, pentru-ca să stîmpărăm simfîmintele turbate ale Jidoașilor. Și au venit 7 panduri, ca să asiste. A fost de față firește și Sas Ede, care a fost unul dintre anteluptătorii vandalismului dela 1893. Acum însă nu i-a succedat a mai aranja vandalisme.

*) Jos cu Valahii puturoși; Moșilor nemernici, cărați-vă în Valahia!

După sfîrșitul investigației pe rubrică noastră prieten-coleg Bocea, l'am primit cu însuflețire, îmbrășcându-l cu învîpăiată căldură a inimii. Colegul Novacovici l'a luat de braț și când au plecat s'au pornit urletele și ploaia de ouă, care însă n'a făcut pagubă, — decât în ouă.

După atîta ispravă și-au descoperit capetele și au început a cânta »Hazádnak rendületlenül«.

Așa s'a sfîrșit »hazafiaság-ul« pe ziua de astăzi.

Ce va fi cu »hazaárulás-ul« — nostru?

Vom vedea!

Rioli.

Nu vreau martiri.

»Nagyvárad Napló« publică o convorbire cu rectorul academiei din Oradea-mare, Bozoky Alajos, din care se vede, că mîria sa nu e încăntat de înscenarea rovinărilor sei discipoli maghiari. De altă parte el vrea să desbîne pe tinerii români, împărfindu-i în două clase: cei ascultători, buni, pe cari îi numește »studenți buchișatori« (bűlázó tanulók) și cei răi, trădători, căpiva »nemernici de tri-buniști«.

El cere tinerimei maghiare să fie cumințe, să nu excedeze. »Nu pot permite — zicea el — să se facă martiri«.

În fața acestei fîmte a rectorului tinerimei române i-se impune, lucru de sine înțeles: solidaritatea!

1848.

Cronica anului.

Sibiu, 23 Octombrie.

»Răscularea Românilor și a Sașilor nu mai cunoaște hotare«. Și-au ales ocărmuiri provisorie.

Urban are tabără în Teche (Teaca). În Lugoj încă se adună Români și bagă frică în Unguri.

(Am. Pop. nr. 22).

Sărcăia, 23 Octombrie.

Din toate părțile se adună Români în lagăr aci; școlul lor se vede a fi același ca al lui Urban.

(Gaz. de Tr. nr. 84).

Brașov, 23 Octombrie.

Magistratul cetății și al districtului Brașov avînd în vedere turbările dintre naționalități, tirgul l-a aminat pe alt timp mai favorabil.

(Gaz. de Tr. nr. 84).

Sighișoara, 23 Octombrie.

Sécuii s'au adunat în lagăr sub comanda lui Dorsner și Dobai, dar' nu cutează a face nimic, căci îi ține în șac Urban. Se zice, că armata Sécuiilor ar număra 11 mii fîciori, dar' nici un tun nu au.

(Gaz. de Tr. nr. 85).

Pesta, 23 Octombrie.

Din armata maghiară au fost scoși 122 ofițeri, cari nu voiau să lupte contra cameralizilor din armata împărătească.

(S. B. nr. 125).

Făgăraș, 23 Octombrie.

F. M. L. Gedeon a intrat în Făgăraș, primind fiind cu entuziasm de populațiunea română și săsească. Maghiarii au fost desarmați, ofițierii maghiari depuși și în locul lor ales un comitet compus din Români și Sași. Căpitanul suprem contele G. Bethlen s'a retras la bunurile sale.

(S. B. nr. 117).

Sighișoara, 23 Octombrie.

În urma concluderii adunării sécuiști dela Agyagfalva cete de Sécui au plecat cătră Sighișoara, ca să silească pe Români și Sași din acest scaun la jurămînt pe constituția maghiară. Pădurile sunt pline de fugari. Comandantul acestor bande de hoți, cari prădează în mod nemilos toate comunele, prin cari trec, e c. r. colonel Zsombory.

(S. B. nr. 114).

Grănițerii credincioși.

Vaț, 23 Octombrie.

Comandantul general, baron Hrabovsky provoacă pe grănițerii născuțeni să depună jurămînt pe constituția maghiară. În ca de refus, ofițerii vor fi dați afară din serviciu, vor fi proscrși și predați furiei poporului, ear' soldații vor fi desarmați și declarați prizonieri. Dintre ofițerii numai Sécuiul Minier se declară gata a depune jurămîntul, dintre suboficieri și soldați nici unul. Hrabovsky, se înmuia încîntat și le poruncă, că după amezai la 2 ore să se e pe o livadie lângă Vaț, comunicînd totodată ofițerilor, că numai așa îi va ierta, dacă vor îndupleca pe soldați să depună jurămîntul.

Ajungînd la locul destinat grănițerii își umplură puștile, de oare-ce înțelesesă, că garda națională din Vaț și o jumătate baterie de artilerie stau gata să sară asupra lor să-i desarmeze, sau chiar să tragă cu tunurile în ei, la cas că vor denega să depună jurămîntul. Ofițerii înspăimîntați de aceste știri se înțelesesă cu soldații, că la întrebarea generalului, cine vrea să jure? se păsească ei și suboficierii înaintea frontului, dar' fîciorii să-i impedeze a face aceasta.

Venind Hrabovsky, la întrebarea lui au eșit mai toți ofițerii și suboficierii înaintea frontului. Reîntorși în șiruri, majorul Pop comandă la ordinul generalului »Zum Schwören!« (»La jurămînt!«) Nime nu se mișcă însă! De trei-ori a comandat. De trei-ori au refuzat să împlinească comanda.

Hrabovsky infuriat provocă pe deputații români Gossdu și Sigismund Pop, să încerce ei a îndupleca pe fîciori la jurămînt. Toate opintirile și promisiunile lor fură zădărnice.

Atunci intră Hrabovsky printre șirurile batalionului și promise, că pe cei dintău șese suboficieri, cari vor depune jurămîntul, îi va face ofițeri.

Atunci pășesc soldații Ioan Murășan și Luca Crețu înaintea frontului, își puseră baionetele pe pușcă și amenințară, că imediat vor pușca pe acela, care ar cuteza să ese dintre șire spre a depune jurămîntul.

Hrabovsky porunci lui Pop să comande așezarea puștelor în piramide, de care să-și acate cartușierele și curelele dela baionete și apoi să păsească îndrît zece pași dela piramide. Voia adecă să-i desarmeze.

Comandele majorului Pop nici acum nu fură băgate în seamă.

Hrabovsky amenință cu întrevinerea gardei maghiare, atunci întreg batalionul strigă: »Nu dăm armele!« În fața gardei maghiare și a poporului adunat, declarară, că se vor apăra până la cel din urmă om. Dint'odată, fără nici o comandă, se auziră sunând țevile puștilor și când mai mulți fîciori din șirul al treilea începură a țînti asupra generalului Hrabovsky, acesta înspăimîntat de moarte își întoarse calul și părăsi în fugă batalionul.

Cei doi deputați români încă se retraseră înspăimîntați. Seara batalionul a plecat pe calea ferată la Pesta.

(Gaz. de Tr.)

Pesta, 24 Octombrie.

Dieta enunță, că toți cei-ce se vor supune proclamațiunii împărătești și lui Windischgrätz să fie pedepsiți ca trădători de patrie.

(S. B. nr. 118).

Alba-Iulia, 24 Octombrie.

Maghiarii au aprins în împrejurimile Aiudului 7 comune românești.

(S. B. nr. 115).

Zlatna, 24 Octombrie.

Pușcând Maghiarii cu ocaziunea depunerii armelor asupra Românilor, acestia au alergat în cete numeroase din comunele apropiate asupra Zlatnei, care aprinsă deja de Maghiari, a fost arsă de tot. 5—6 sute de Maghiari au fost uciși. Numai intervenirea lui Ianu și Balint a pus capăt grozavelor scene.

(S. B. nr. 117).

Pesta, 24 Octombrie.

Compania a 2 și 4 a grănițierilor români nici până acum n'a sosit; nici ca să știe unde-i. O parte de grănițieri eארă au ajuns la Pesta, dar' nu vrea nici-decăt să joare pe constituția maghiară.

(Am. Pop. nr. 22).

— Se aude din toate părțile, că a început colera, mai cu seamă între soldați. Soldații lui Jellacici sînt rîu chinuți de necazul acesta.

(Am. Pop. nr. 21).

Earăși temnițele!

— Procesul ziaristului slovac Isidor Ziák. —

Temnițele earăși se deschid... recursul de nulitate al unui publicist român și al unui slovac a fost respins în zilele trecute și Joi, curtea cu jurați din Budapesta a cerut o nouă victimă!

E vorbă de redactorul dela »Narodny Noviny« Isidor Ziák, acusat pentru articolul »Grandomanie« apărut în nr.ii dela 15 și 16 Aprilie. Articolul în-criminat conținea între altele următoarele:

»Ia dela maghiarisare (vorbesc de cea dela noi; nu de maghiarisarea cinstită dintre Unguri) forța, metoda de a-și înjgheba majoritatea cu bani, putere publică, siluire, bătaie, baionete, flămînzire și falsificare, desbracă maghiarisarea de vestmîntul curat material și polițienesc, și nu va rămînea decăt infecția morală, care repede se împrăștiie în aer«.

»E calumnie a susține că Ungaria n'a fost — ci va fi,«

Pertractarea a decurs sub presiunea lui Zsitvay Leo; procuror a fost Dr. Chudovszky Géza, apărător Dr. Mudron.

De însemnat, că acusatul s'a prezentat la pertractare — dela temnița din Vaț.

După frasele generale ale vorbirii acusătoare, apărătorul Dr. Mudron zice între altele: »Înțelegînd sub »Ungaria« o țeară cu o limbă unitară, cuvintele »Ungaria va fi« conțin agitațiune, dar' agitațiune în contra naționalităților... căci înzădar agitați d-voastră, Ungarie cu o limbă unitară nu va fi nici-odată. Adevărat, sînt renegați, cari părăsindu-și limba, s'au făcut Unguri și vorbesc ungurește, dar' acestia-s puțini și slovacimea îi cunoaște.

Întreb pe jurați, cari sînt Unguri, nu află că e gîngășă situația lor, când trebuie să judece în un proces, în care un cetățean slovac stă în fața rasei maghiare. Dacă am pierdut toate să ne rămîna conștiința mîngăitoare, că nu am cerșit, când știam că porțile îndurării și a dreptății ne sînt închise!« Nu cere achitarea.

Președintele îndrumînd la ordine pe apărător, juriul se retrage.

Acusatul a fost condamnat la trei luni temniță de stat și 400 florini amendă!

Slabi de ânger.

În zilele din urmă cîteva vesti de necrezut ne-au venit la cunoștință.

Le înregistram cu durere de inimă numai în nădejdea ca ele să fie desmințite, ceea-ce așteptăm, înainte de a ne spune cuvîntul. Eată aceste știri grave:

Din Lipova.

— 23 Oct. n.

Vicecomitele Kapdebő Gergely a fost primit aici cu mare alai. S'a făcut poartă triumfală, banderiu, compus din fîciori români falfăind tricolorul unguresc și s'a dat banchet de 240 tacâmuri. Seara a fost conduct de torțe.

La banchet a luat parte și un mare (?) contingent de Români cu dl. protopop Hamza în frunte.

Între toasturile patriotice ce s'au ținut îndeosebi a excelat cel al reverendului d-n Opreean, vorbind cu multă căldură patriotică.

Astfel interpretează onorabilii activitatea ce ni-se impune pe terenul administrativ.

Cum rămîne însă cu limba românească, care e scoasă din us atît la comitat cît și la pretorie și comune? Căți dirigători români avem în acest comitat peste tot?

Cum rămîne cu bancrotul moral și material manifestat îndeosebi în cercul Lipovei?

Au onorabilii cunoștință despre aceea, că sînt comune întregi în acest cerc, cari stau pe pragul falimentului, abună-oară ca Chizdia, unde s'au pus licitație mai bine decăt pe o sută de moșii românești, pentru contribuțiunea restantă?

Au onorabilii cunoștință că încă n'au trecut trei luni de doliu prescris pentru moartea Reginei, și prin urmare au vătămînt sentimentul de pietate pe care mai ales în calitatea lor de amployați datori sînt a-l respecta față de casa domnitoare?

Este bizar a vedea falfăind pe lângă stindardele cernite de jale și pe cele tricolore de bucurie patriotică. Cheful a durat de aseară până astăzi cătră amezai.

Unii dintre onorabili au cutriat stradele cu musica updă dinșii.

Casa arde, baba se peptenă.

Din Timișoara.

La adunarea constituantă a patrioticului Nemzeti Szövetség se scrie că au participat și următorii Români: George Anca, Nicolae Martinovici și Titu Mărgineanșu; toți trei sînt preoți!

Deasemenea se scrie, că în comitetul local al acestei societăți de maghiarisare au fost aleși ca membri: Dr. Traian Putici și George Trăilă, ambii protopopi români.

Pretindem dela onorabili părinți să se declare!

A forisme politice.

— Una la zi. —

Între atmosferă de servitute spirituală au existat din când în când cîte un mare cugetător individual și poate că earăși se va mai afla, dar' în astfel de atmosferă n'a existat nici-odată un popor cu spirit viu și nu va exista nici-odată.

Mill.

Chestiuni școlare.

Convocare.

Antîia adunare generală a »Reuniunii învățătorilor gr-cat. din despărțemîntul Mediaș« pentru anul 1898/99, conform §-lui 21 din Statutele Reuniunii archid. și conform concludului adunării precedente, se convoacă pe ziua de 13 Noembrie st. n. a. e., în școala gr-cat. din Ibișdorful-săsesc.

Program:

1. Participarea în corpore a membrilor la sf. liturgie la 9 ore a. m.
2. Deschiderea ședinței la 10 ore a. m.
3. Constatarea membrilor prezenți.
4. Incassarea taxelor și înscrierea de membri noi pentru anul curent.
5. Ceteirea și verificarea procesului verbal din adunarea anterioară.
6. Chestiunea înființării unui fond al despărțemîntului.
7. Ceteirea disertațiunii: »Ce trebuie să cetească învățătorul mai cu seamă, și cum?« de Elie Câmpean, învăț. în Agărbiciu.
8. Propunerea temei practice: »Masa«, compozițiune stilistică la desp. al III-lea, de George Samoilă, învăț. în Brateiu.
9. Discutarea și censurarea temelor de sub nr. 7 și 8.
10. Alegerea temelor și designarea persoanelor pentru adunarea următoare.
11. Stabilirea locului și timpului adunării viitoare.
12. Alegerea comisiunii pentru verificarea procesului verbal.
13. Eventuale propuneri.
14. Închiderea ședinței.

Agărbiciu, în 20 Oct. n. 1898.

Elie Câmpean,

președinte.

George Porime,

notar.

Cronica zilei.

Sibiu, 24 Oct. n.

Consistorul metropolitan, ținut Sâmbătă, a ales de comisar pentru congres pe P. Cuvioșia Sa archimandritul Filaret Musta din Caransebeș, care va ave să convoace și conducă congresul electoral.

A apărut »Călimdarul Poporului« pe anul 1899 cu un material folositor, economic și literar, și împodobit cu 18 ilustrațiuni.

»Foaia Poporului«. A apărut nr. 42 al acestei foi populare, cu un cuprins bogat și variat.

În primul cu titlu: »Statornicie în luptă — isbîndă« se arată că în lupta pacinică trebuie să avem curaj, tărie și statornicie, bunăoară ca Cretenii.

După entrefiletul urmează știri despre moartea Metropolitului Miron, apoi știri politice despre călătoria împăratului Wilhelm și despre anarhiști. Urmează un raport despre școala economică a comitatului Sibiu, două scrisori (din Sohodol și Ternoș) și un comunicat despre expozițiile din Sebeș.

În foia și sfîrșitul unei frumoase povestiri orientale: Dreptul Cadiu și cativul.

În partea economică sînt articoli de seson, d. e.: Cum sînt a se ierna mai bine legumele? Teselatul animalelor domestice, pășunatul sîmînturilor etc. în total 8 articoli din economia practică, sfaturi, răspunsuri și știri economice.

Ilustrația: Vînzători de pui în Sibiu.

Teara noastră de Silvestru Moldovan e încheiere: Date statistice despre Munții-Apuseni.

Înainte de cronici se anunță că va apăre în curînd: Călimdarul Poporului pe 1899. (Preț 20 + 5 cr.)

Descrierea Zarandului și Munților-Apuseni de Silv. Moldovan va apăre în volum, în extensiune de 19 coale, cu frumoase ilustrații (Preț 1 fl. 5 cr. porto), apoi urmează cronici pe 5 coloane etc.

Recomandăm atențiunei clasei inteligente această foie bună și folositoare poporului.

Rea credință. »Egyetértés« citînd din articolul nostru relativ la »tradarea« tinerimei academice, interpretează în favorul propriu cele scrise de noi. Noi am zis, că organul kossuthiștilor »nu are motiv de a ne calumnia (!)«. Acest semn al exclamării nu trebuia trecut cu vederea, dlor dela »Egyetértés«, dacă e vorbă să citezi; dacă voești însă să mistifici sensul — se poate!

Monument lui Alfons Daudet. În Nimes, orașul natal al marelui scriitor francez s'a început deja colectarea banilor pentru ridicarea unui monument. Consiliul orașenesc a început seria ofertelor cu zece mii de franci. Colectarea decurge și în Paris.

»Pereat Unguri!« »Magyar Polgár« din Cluj scrie, că în Triuliu de jos s'ar fi înscenat o demonstrație anti-maghiară mai în zilele trecute. Căpiva Români beți ar fi »cărpiți« pe căpiva Unguri, cari erau pacinici și trezi ca lumina soarelui. Nu tragem la îndoială informațiile numitei foi — Doamne ferește! Dar' ne-ar obliga mult cei dela »M. P.« dacă ne-ar comunica textul cîntărei »Pereat Unguri!«

„DETUNATA“

instituit de credit și de economii, societate pe acțiuni în Bucium.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 6% interese când termenul de abdicare este minimul de 6 luni.

La depuneri cu termen de abdicare mai scurt de 6 luni solvește 5 1/2% interese după depuneri.

[965] 29—

Direcțiunea institutului.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Invetătorul Munteanu

impărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile serii ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Publicațiune.

Biserica gr.-or. din comuna Aciliu, comitatul Sibiu, vinde pe calea licitațiunei publice verbală împreună cu oferte închise pe baza concesiunei înaltului minister de agric. nr. 49083/897, un teritor de pădure de stejar situată în nemijlocita apropiere a drumului de fer.

Cantitatea materialului pe baza extinderii oficiale este 148 m.³ lemn de clădiri, 837 m.³ lemne de foc crepate din care 12% fag, 380 m.³ lemne de foc oblete, din cari 12% fag și crengile.

Prețul strigarei se statorește cu 1903 fl. [1903] 2-2

Licitațiunea va avea loc în 20 Noembrie a. c.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea ori când la epitropia bisericei în Aciliu.

Ofertele se fac provăzute cu vadiu și declarațiunea că oferentul cunoaște condițiunile de licitațiune și se supune a celor.

Aciliu, 19 Octombrie 1898 st. n.

Oficiul parochial:

N. Iosif,
notar.I. Popovici,
paroch.

A apărut la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu
CarteaStuparilor
săteni

de

Romul Simu, invetător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura stuparilor. Broșura este scrisă de un fruntaș invetător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 lei la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipérus Pétur. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcaritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Banedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giul Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 lei 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușă cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genessey. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșteră îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusciul-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-impărată și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Iazăr. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa formecată. Poveste în versuri de P. Dulin. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusaliu pécuarul. Poveste de Nicolae Trimbișoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit

de hârtie de scris și conceput, precum și hârtie albă
de epistole
cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu.

Strada Poplăcii Nr. 15.